

Monsignor, Mgr. Stanislav Belák, honorárny dekan – farár

Iba mesiac prešiel, čo sme sa rozlúčili s pánikom Mikundom, ktorý desať rokov spravoval našu farnosť a ďalších pár pekných rokov v nej vypomáhal. 6. februára odišiel do večnosti aj pánik Belák, pán farár, pán dekan, ktorý mal aj titul monsignore, a medailu sv. Gorazda, ale vždy bol len našim pán-

Posviacka cintorína v Podhori

kom. Nepotrpel si na tituly a na svetskú slávu. Nerobil sa lepším, ani svätejším, než bol. Jednoduchý dedinský chlapec z mnohopočetnej rodiny, ktorého si Pán povolal, aby pracoval v jeho vini-
ci.

On naozaj robotníkom bol. Pracoval s láskou a zanietením, nemyslel na seba, ale na dielo, ktoré má splniť, na svoje poslanie. Nechal tu všetky svoje sily. Aj tie posledné, keď už nič nevládal, len ležal ako na križi, aj tie obetoval za nás. A chce tu, medzi svojimi farníkmi, medzi svojimi často nevďačnými a nechápajúcimi ovečkami aj zostať.

Dvadsaťpäť rokov – štvrt' storočia, podstatnú časť svojho päťdesiatosemročného života strávil medzi nami, pracoval pre nás, modlil sa za nás. V krátkej dobe poznal všetkých svojich farníkov v tejto veľkej farnosti, do ktorej, ako vieme, patrí osem dedín, ktoré majú spolu vyše päť tisíc katolíkov. Mal na to mimoriadny dar. Krstil, učil, pripravoval na I. sväté prijímanie, na birmovky, na sobáše... Navštevoval chorých, starých a zomierajúcich a veľmi dbal na to, aby odišli do večnosti posilnení sviatosťami. Pochovával na deviatich cintorínoch v akomkoľvek počasí.

Spovedal. Vedel vypočuť, pochopiť a povzbudiť každého. Koľko si toho musel vypočuť! Pred sviatkami aj do dlhých nočných hodín sedel v spovednici, aby mohol prísť každý, kto skôr nemohol, alebo len práve pricestoval ...

Slúžil sväté omše. Vo farskom kostole, i na filiálkach. Kázal väčšinou krátko, jednoducho, ale k veci. Snažil sa o to, aby sme veci pochopili, stávalo sa, že nás vyhrešil, a nemali sme to radi. Nechcel byť obľúbený, ale užitočný. Pozval do farnosti misionárov, sám robieval trojdňové duchovné obnovy pre celú farnosť.

Veľmi miloval mládež. Do nej vkladal svoju nádej. Mal pochopenie pre začínajúcich organistov a spevákov, aj keď ich prednes nebol hneď perfektný... Podporoval letné tábory, zriadil pastoračné centrum, kde sa mohli schádzať animátori. Kým bol mladší, brával miništrantov na výlety a často s nimi spal len tak „pod širákom“...

Príhovor na Roháči

Bol pútnikom. Jeho najmilším pútnickým miestom bola Skalka pri Trenčíne k svätým pustovníkom Svoradovi a Benediktovi, kde každoročne 17. júla poriadal aj púť z našej farnosti. Naučil nás spievať pieseň „Kresťan, rád na Skalku putuj, cesty, času neľutuj...“

Začiatkom každého nového roka prešiel celú farnosť a navštívil každú domácnosť, kde mu otvorili dvere, aby požehnal ich dom a všetkých, čo v ňom bývajú. Týmto spôsobom otvoril dvere do kostola mnohým, čo sa z rôznych príčin obávali doňho vstúpiť.

Rok čo rok v septembri putoval na Roháč a zaviedol tam slúženie pútnických svätých omší, na ktoré prichádzalo množstvo ľudí z celého okolia a veľmi sa vždy na to tešili. Aj tento rok tam bol – dvadsiatyštvrtýkrát. Bolo to už nad jeho sily. O týždeň ešte túžil byť v Bratislave na pochode za život. Nevládal putovať, ale pozeral z vozička na tých, ktorí ešte vládzu a ktorí prišli. Po návrate domov dostal teploty... Z nemocnice sa už nevrátil. Modlili sme sa za neho a on za nás. Stala sa Božia vôľa. Jeho telo bude spočívať pri lietavskom kostole, jeho duša nás bude naďalej sprevádzať svojimi starostlivými modlitbami.

„Aj tento rok tam bol – dvadsiatyštvrtýkrát...“.

Občas hovorieval, že od oltára presne vidí, ktoré miesta sa uvoľňujú medzi ľuďmi, ktorí ľudia odišli na večnosť a ostalo po nich prázdne miesto. Dnes je to opačne. My hľadáme na oltár a nikdy vás tam, pán farár, už nevidíme. Iste, omšu odslúži niekto iný, ale to, čím ste boli vy pre našu farnosť, to nikto nikdy nezastúpi. Zostalo po vás prázdne miesto...

V tejto chvíli sú dôležité dve slová: Odpustite! a: Ďakujeme!

Pocta Karolíne Brüstleovej
prvej učiteľke v Podhorí – počas literárnej súťaže

Krížová cesta na Roháč